

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ

Милован Витезовић (11. септембар 1944. Витезовићи, Белоперица, Косјерић), српски писац. Био је уредник листова и часописа Сусрет, Књижевне новине, Сатирикон, Жеж, дугогодишњи уредник Играног програма Телевизије Београд, главни уредник Уметничког програма Радио-телевизије Србије и универзитетски професор на Академији уметности за предмет Филмски и телевизијски сценарио. Као спољни уредник за капитална дела Завода за уџбенике приредио је дела Павла Поповића, Богдана Поповића, Јована Скерлића, Милана Кашанина и Стојана Новаковића.

Пише песме, романе, драме, филмске и телевизијске сценарије, књиге за децу, есеје и афоризме. Објавио је четрдесетак књига, у преко двеста издања. Аутор је дванаест бестселер романа (Шешир професора Косте Вујића, Лајање на звезде, Симфонија Винавер, Чарапе краља Петра, Хајдук Вељко Петровић, Милена из Кнез Михаилове, Света љубав, Синђелић се са сунцем смирио, Принц Растко, Булерлеска у Паризу, Кад је невен био сунце, Госпођица Десанка).

Најзначајније његове збирке песама су: Слободније од слободе, Војници у воћњаку, Робијаши у срцу, Певање српско, Одбрана душе, Хамлет студира глуму, Сећање на нас; књиге афоризама: Срце ме је откуцало, Мождане капи, Мисларица, Луди драги камен, Човече, наљути се, Витешки кодекс; и књиге песама за децу и младе: Ја и клинци ко песници, Наименовања, Песме које расту, Изабрано детињство.

Избори из његових дела су објављивани више пута: Изабране песме за децу (3 књиге), Изабрана дела (5 књига), Изабрана дела (10 књига) и Изабрани романи (10 књига). Завод за уџбенике већ неколико година објављује ново издање његових Изабраних дела (досад објављено 28 књига).

Заступљен је у педесетак домаћих и страних антологија песама, сатира, афоризама, песама за децу и прича. Књиге је објављивао на немачком, енглеском, руском, италијанском, француском, словеначком, македонском, румунском и грчком језику. Превођен је и објављиван у периодици и антологијама и на пољском, чешком, мађарском, шведском, хебрејском, кинеском, бугарском и албанском језику.

Као драмски аутор писао је за позориште, радио, филм и телевизију. У делима писаним за позориште издвајају се драме Бајка о Вуку и Србима, Принц Растко – монах Сава, комедије Краљ и његов комедиограф и Ко се боји Радоја Домановића (коаутор Славко Лебедински), као и сатирични кабареи Марксе, Марксе, колико је сати и Хамлет студира глуму. Аутор је и двадесетак радио-драма и монодрама. Као телевизијски аутор, осведочио се телевизијском драмом Шешир професора Косте Вујића, телевизијским играним серијама Димитрије Туцовић, Вук Караџић, Приповедања Радоја Домановића и Шешир професора Косте Вујића. По његовим сценаријима снимљени су филмови Лајање на звезде, Шешир професора Косте Вујића, Кнежевина Србија, Краљевина Србија и Где цвета лимун жут, као и документарна серија Карађорђе и Српска револуција.

Саставио је више антологија, међу којима су и Антологија светске љубавне поезије и Антологија светске поезије за децу.

Међу бројним наградама, углавном за животно дело (од Вукове до Кочићеве награде) које је добио, издваја се Европска награда за серију Вук Караџић, која је ову серију 1988. увела на листу филмске и телевизијске баштине Европе, и Имперскаја награда Савеза писаца Руске федерације за роман Чарапе краља Петра. Одликован је Орденом заслуга за народ Председништва СФРЈ, орденима Светог деспота Стефана Лазаревића и Светог Саве Светог архијерејског синода Српске православне цркве и Његове Светости Партијарха Иринеја.

МИЛОВАН ВИТЕЗОВИЋ

СЕРБИО, ЗЕМЉО РОДА МОГА СТЕРИЈИН ПУТ У СРБЕ

РЕЖИЈА

БОГДАН ЈАНКОВИЋ

СЕЗОНА:

2017/2018.

ПРЕМИЈЕРА:

541

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
УЖИЦЕ

ГРАД УЖИЦЕ

Милован Витезовић
СЕРБИО, ЗЕМЉО РОДА МОГА
Стеријин пут у Србе

Редитељ: Богдан Јанковић
Сценограф: Маријана Зорзић Петровић
Костимограф: Татјана Јовановић
Композитор: Мирољуб Аранђеловић Расински
Сценски покрет: Ивица Клеменц
Дизајн звука: Никола Пејовић
Дизајн светла: Радомир Стаменковић

ИГРАЈУ

ЈОВАН СТЕРИЈИН ПОПОВИЋ	Вахидин Прелић
КНЕЗ МИХАИЛО ОБРЕНОВИЋ	Душан Радојичић
МАЈОР АЛЕКСАНДАР ПЕТРОВИЋ –	
КНЕЗ АЛЕКСАНДАР КАРАЂОРЂЕВИЋ	Хаџи Немања Јовановић
МИЛОВАН СПАСИЋ	Бранислав Љубичић
ТОМА ВУЧИЋ ПЕРИШИЋ	Игор Боројевић
КАТАРИНА ИВАНОВИЋ	Тања Јовановић
ВУК КАРАЏИЋ	Слободан Љубичић

Инспирацијент: Милена Радомировић
Суфлер: Милета Петровић

Техничко вођство: Маријана Зорзић Петровић
Мајстор сцене: Славољуб Васић
Мајстор светла: Александар Росић
Тон мајстор: Никола Пејовић
Шминкер - власуљар: Мирјана Илић
Реквизитер: Милан Мијаиловић
Израда костима: Гордана Мајдов Марковић, Гордана Скакавац

Столарски радови: Томислав Јанковић
Сценска техника: Млађен Ћитић, Душко Јанковић, Миломир Богдановић

Организатор: Љиљана Матић

Уметнички руководилац: мр Немања Ранковић
Директор: Зоран Стаматовић

Сезона: 2017/2018
Премијера: 541
Датум премијере: 02.11.2017

Уместо предисловија о Јовану Стеријином Поповићу

Привлачила га је трагедија. Хтела га је комедија.
Обе је доживљавао и писао.

Имао је избора да не буде Србин. Могао је да буде Грк. Определио се за Србе, тако да никад није зажалио и кад су му они давали за то довољно разлога, понекад и превише. Волео их је неизмерно и они су му узвраћали баш на српски начин. Спознао је и искусио српске карактере. Србија му је била усудна земља.

Трагедије је, као велике опомене, заснивао на српској историји, у коју је и сам ушао комедијом.

Трагедија је била његов сан да Срби доживе прочишћење. Срби су прочишћење доживљавали у његовим комедијама, а да га и нису били свесни. Имали су само пун доживљај.

Овај драмски текст, бар мислим, уверљиво показује Стеријин путу Србе и како их је увео у ред културних народа Европе.

Милован Витезовић

Реч редитеља:

Представа "Стеријин пут у Србе" бави се деветогодишњим боравком Јована Стрије Поповића у Србији и његовим деловањем као министра просвете. Посматрајући његов рад у сфери која није општепозната откривамо да је за кратак период као министар основао најважније институције Српског народа као што су зачетак Академије наука, Народни музеј, Читалиште...

Стерија се у комаду бори са политиком, менталитетом народа, страхом од промена, неписменошћу и ставом државе да су просвета и култура трошак. Србија је, после Стеријиног боравка и рада у њој, доживела промену, али на жалост и данас препознајемо препреке оног времена и закључујемо да смо се као друштво обукли у модерну гардеробу, али да је доста тога остало слично. Публика ће имати прилику да понешто открије о себи, као и да свог великана Сетрију боље упозна!

Богдан Јанковић

О редитељу:

Рођен 1983. у Новом Саду, а 2009. Дипломирао је на Академији уметности у Новом Саду на групи за мултимедијалну режију у класи професора Бора Драшковића. Након студија режије оснива 2009. нову позоришну сцену за одрасле у Новом Сада под називом „Театар 34“. Иако се у свом професионалном раду поједнако бави режијом у сва четири медија, посебан акценат ставља на позоришну режију. До сада је поставио бројне представе како у позориштима у земљи, тако и у иностранству (Српско народно позориште, КЦ Нови Сад, Позориште младих Нови Сад, Народно позориште „Стерија“ Вршац, Народно позориште Кикинда, Новосадско позориште "Ўјвидéки сзінхáz", „Театар 34“ Нови Сад, Народно позориште Сомбор, Народно позориште Ужице, Театар Позитив, Љубљана). За свој рад више пута је награђиван на међународним фестивалима.

